

cia. miquelbarcelona

orgia

contracultura

llavors i allà

Llavors i allà és una doble mirada cap al passat i cap al futur. Partim del present -ara i aquí- per reaprendre el passat i avançar cap altres futurs possibles.

sobre contracultura

Contracultura és el nou projecte d'investigació, instal·lació i exhibició de la Cia. Miquel Barcelona. Posant al centre motors comuns que parteixen de la idea de cultura dels marges en contextos occidentals, la Companyia reflexionarà, provocarà i compartirà diferents accions i peces escèniques en cooperació amb agents culturals.

La recerca comença a l'abril de 2022 a través de la recerca de testimonis, projectes i agents culturals amb la voluntat de posar en valor el diàleg i la experiència en primera persona.

La voluntat artística del projecte és revisitar, actualitzar i qüestionar aquestes temàtiques i, en cap cas, privilegiar-les davant d'altres que no hagin estat triades per motius artístics, de desconeixement o situació geogràfica.

Tot i ser un projecte que compta amb una mirada i equip transdisciplinar, el fet de pensar-lo des del cos i la dansa, ja és conscientment una primera tria de llenguatge que genera discursos perifèrics per naturalesa.

A partir d'aquesta tria i tota la investigació contracultural, es conceptualitzen 3 projectes instal·latius (*Anatomia*, *Mur* i *Ecosistema*) i 3 projectes escènics (*Utopia*, *Orgia* i *Normalitat*).

El projecte desemboca en *Vigília*, un espectacle transdisciplinar sobre el canvi de paradigma.

orgia

Descripció

Orgia és una peça de dansa que forma part de la recerca sobre la contracultura.

Orgia posa cos per la mirada sexualitzada i busca maneres de mostrar la bellesa del plaer dels cossos (associada a la prohibició, la dissidència o la immoralitat).

Origen

“A l'antiga Grècia hom va voler agrupar tots els plaers imaginables del cos i de l'ànima als banquets, unes festes codificades però perquè fossin belles, seguissin unes regles harmòniques -com desitjaven per a tota activitat humana- i una successió raonada de distraccions estètiques, sensuais o espirituals. Els grecs cercaven l'harmonia, la bellesa i la justa mesura per damunt de tot, intentaven racionalitzar l'irracional i odiaven per tant la desmesura. Estimaven tota mena de plaers sense prejudicis, però temien esdevenir esclaus dels seus desitjos i la pèrdua de poder de control. Així, els grecs contenien les seves orgies-banquets dintre dels límits d'un ritual.”

Font: Viquipèdia

Concepte

La investigació coreogràfica es proposa deconstruir eines coreogràfiques de diferents danses contraculturals (*voguing*, *waacking*, *twerk* i *dancehall*) per generar un relat escènic que qüestioni la mirada sexualitzada, capitalista i heteronormativa cap als cossos.

Mirada coreogràfica

La Companyia ja ha realitzat diferents aproximacions cap a la tradició o la memòria en les seves peces anteriors com [*kórps*], *parrà* o *rojos*. Sempre buscant una nova manera d'entendre un passat no lineal, veiem en les característiques del vogue una potencialitat de llenguatge semblant als materials investigats anteriorment i que ens inspira per parlar de la sexualització de la mirada cap als cossos.

Per exemple, uns apunts sobre el *voguing*: El projecte compta amb l'assessorament i acompanyament de l'artista de vogue Jayce Gorgeous Gucci. Entenent el vogue com un moviment social que apareix com a espai segur per a dones trans racialitzades als anys '50 a Nova York, veiem la possibilitat d'aprofitar el llenguatge que apareix a les *Ballrooms* – *dance hall*– com una mirada artística que ens possibilita un discurs sobre la diversitat sexual, racial i de gènere.

Ens aproximem a aquest material com si es tractés d'una tradició emergent transmesa per comunitats minoritàries. Utilitzem aquest 'minoritàries' per anomenar a ciutadans-subjecte que, a causa dels seu antagonisme en allò social com la raça, la classe o el sexe, han estat degradats en la esfera pública majoritària.

Apropiació cultural

Una de les inquietuds de la Companyia sempre és el generar aquesta investigació des del respecte i amb la voluntat de contruir un llenguatge propi. Per aquest motiu:

- S'està aprenent el material d'investigació desde fonts directes.
- S'inclou a l'equip persones racialitzades, migrants (de territori i/o de gènere) i amb interessos personals i artístics al voltant del gènere.

- S'acompanya el projecte amb la voluntat de dissenyar activitats paral·leles que donin veu a perfils vulnerables més que al resultat artístic que se'n derivi.

Motivació

La majoria de contracultures van acompanyades de la demonització de l'alliberament sexual. Parlant com a exemple concret del nostre passat recent, el nostre *allà i llavors* podria ser tota la transformació contracultural que ha patit la ciutat de Barcelona en els darrers 40 anys.

Veiem un pes especial a tot el moment en què, a través de la transformació que va patir la ciutat en molts sentits per la celebració dels Jocs Olímpics als anys '90, es va deixar de fer servir el terme "carrer" per parlar "d'espai públic" apareixent tota una normativa moralment establerta que regulava l'ús i les possibilitats d'aquest espai que passava a ser "de tothom" a "compartit".

Com a persones que formem part del sector artístic i rodejades de tots aquests perfils de persones "minoritàries", ens trobem amb nombroses situacions frontera per obrir nous imaginaris sobre els cossos que habiten el reanomenat "espai públic". En aquest sentit, ens queda molt lluny tot l'espai de visibilitat per la diversitat i diferència d'allò que podem veure que va passar als anys '70 als carrers de Barcelona i que, en plena crisi sistèmica (econòmica-sanitària-climàtica), una dona no pot ensenyar els pits ni als carrers ni a les xarxes.

"El escenario y la calle (...) son espacios de *performance* que permiten a les espectadorxs acceder a mundos de vida minoritaria que existen, de manera importante y dialéctica, en el futuro y el presente."

José Esteban Muñoz, *Utopia Queer*

Orgia accepta la derrota davant d'un sistema heteronormatiu, injust, capitalista i autoritari i es rendeix a la necessitat d'expressar el què podria ser.

Referències

Llibres

“Utopia Queer”, José Esteban Muñoz,
Caja negra editora
“La Contracultura a través de los tiempos”,
Ken Goffman, Crónicas Anagrama
“Desbordar Barcelona”, Grup de Treball
Desbodes de la Cultura, Pol·len Edicions

Audiovisual

“Paris is burning”, Jennie Livingston,
Miramax Films
“Move” (Kimiko Versatile), Octavian Saiu, Netflix
“Un hombre llamado flor de otoño”, Pedro Olea
Retolaza, JOSÉ FRADE P.C.-S.A.

Format

Espai:
Peça de dansa per a 7 intèrprets, a tres bandes,
amb instal·lació de llums i amb equip de so
amb subgreus.

Activitats:
Amb la voluntat de donar protagonisme a veus
racialitzades i discriminades en un moment en
què just s'està formant la comunitat *vogue*
(i les *houses*-famílies per persones trans), ens
agradaria generar contextos que donessin
veu i testimoni a aquesta realitat amb la que
convivim i que no té ni suport ni visibilitat.
Ahora, també ho veiem com una oportunitat
per parlar de gènere, sexe i diversitat a través
de tallers a partir del concepte: plaer del cos.

En paral·lel:
la temporada 22-23, a través del projecte
En Residència (impulsat pel Mercat de les Flors
i el Graner), s'utilitzarà el projecte per generar
un marc teòric que uneixi noves generacions
amb pensament crític.

Sostenibilitat:
Les pràctiques de creació de la Companyia
busquen radicalment la consciència
mediambiental. Per aquest motiu, per exemple,
es treballen i reutilitzen materials orgànics,
s'optimitzen desplaçaments i s'entén la crisi
climàtica com un motor d'inspiració i expressió
més que un impediment. Entrevista de Miquel
Barcelona parlant-ne a *Quan arribin els*
Marcians de TV3.

Equip

Equip tècnic

Direcció i investigació:
Miquel Barcelona Palau
Mànager i producció:
Biel Martínez Lorca
Administració i producció:
Eli Huertas
Cap tècnic i disseny de so:
Ismael López de los Mozos
Disseny gràfic:
Àurea Estellé Alsina
Fotografia:
Rocío Curia
Vídeo:
Ignasi Castañé

Equip artístic

Coreografia:
Miquel Barcelona en col·laboració amb l'equip
d'intèrprets
Intèrprets:
Miquel Barcelona, Helena Gispert, Martí Güell,
Raúl Lorenzo, Bea Vergés, Danielle Pereira
Mesquita, Isabella Dubroca
Assessorament:
Aina Lanas, Ámbar Murgia, César López, Kim
Jorgan, Bea Vergés, Patrícia Hastewell, Marta
Sanglàs, Jayce Gorgeus Gucci i Mariona Castillo.
Espai sonor:
Rodrigo Rammsy
Disseny d'escenografia i il·luminació::
Laura Clos “Closca”
Tècnic de so:
Ismael López de los Mozos
Tècnic de llums:
Marieta Rojo
Vestuari:
Miguel Peñaranda

Teaser

Més fotografies d'orgia [aquí](#)

Miquel Barcelona

De tarannà obert i trajectòria multidisciplinar, en destaquen més de 25 anys d'experiència professional en el món de la dansa i les arts escèniques, amb directors, coreògrafs i companys tals com Carolyn Carlson, Juan Kruz de Garaio Esnaola, Raffaele Giovanola, Darío Fo, Àlex Rigola, Qars Teatre, Cobosmika Company, Laura Vilar, entre molts d'altres.

Forma part del projecte ALIANSAT del SAT! Sant Andreu Teatre 19-21, és membre de l'equip artístic de *nilak* i és cofundador de de l'espai de creació *nunArt Creacions Contemporànies*. La Companyia Miquel Barcelona està dins del Programa CREAmèdia de Barcelona Activa 2020.

Isabella Dubroca

Isabella Dubroca és unx intèrpret, creadorx i docent uruguayx graduadx de Northern School of Contemporary Dance (Anglaterra). Ha col·laborat amb coreògrafs com Andrea Arobba, Marcos Ramírez Harriague, Ben Wright, Joan Cleville, Francesco Scavetta i Nomad Dance Collective. El seu treball coreogràfic ha estat presentat en diferents cicles de l'escena uruguaiana i ha estat convocada per a dirigir peces per a l'Escola Nacional de Dansa de l'Uruguai.

Danielle Mesquita

Danielle Mesquita (Brasil, 1995) és ballarina registrada en la unió brasilera d'artistes (SATED) Ha estat ballarina reconeguda en el 38è Certamen Coreogràfic de Madrid i guanyadora del primer certamen Sol Improvisa promogut per la sala Quarta Paret (Madrid). Ha actuat com a artista convidada en la 35è edició del Certamen Coreogràfic de Madrid amb el seu només 'Senhoras e senhores estem flutuando no espaço'. Compon l'elenc de peces dirigides per Llum Arques, Poliana Lima, Jesus Rubio Gamo, Alberto Alonso (col·lectiu La Imperfecta) i Janet Novás. Ha col·laborat com a assistent de coreografia en diferents projectes de Llum Arques, Poliana Lima i Pablo Molero. Ha actuat com a ballarina i professora en l'Associació Aula Dansa de la Universitat d'Extremadura i els seus últims treballs al Brasil han estat amb la companyia Mário Nascimento.

Raúl Lorenzo Aguilar

Ballarí i performer. Format en danses urbanes, ballet i dansa contemporània a Cobosmika Seeds. En finalitzar el seus estudis professionals decideix enfocar-se en el flamenc on actualment participa de forma activa en la seva híbrida amb nous llenguatges. Treballa amb Juan Carlos Llerida, Cia. Miquel Barcelona, Cia. La taimada i Violeta Iriberry on reben el premi SÓLODOS EN DANZA OURENSE 2019.

Helena Gispert

Amant dels esports des de petita, va practicar gimnàstica artística, pentatló modern, natació i esquí alpí entre d'altres. Després de diferents experiències en formació a Barcelona, la temporada 2016-17, va formar part com a ballarina de la CobosMika Junior Company dirigida per Peter Mika. Actualment, viu a Barcelona i treballa com a *freelance* amb Les impuxibles, La intrusa, Companyia Miquel Barcelona i col·labora amb diferents artistes en altres projectes.

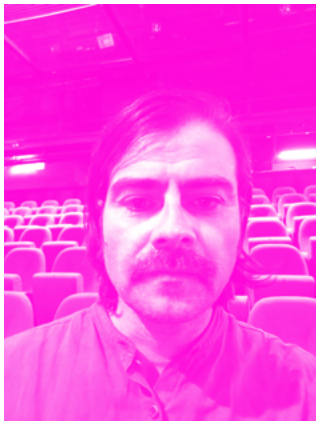
Martí Güell

Ballarí, coreògraf, performer i actor graduat pel London Contemporary Dance School. The Place (Londres). Desde llavors, ha col·laborat en diferents produccions i artistes d'Europa i Sudamèrica: United Cowboys (Holanda), Compagnie Linga (Suïssa), Cielo raso (Euskadi), Teatro de Açúcar (Brasil), Theo Clinkard (Anglaterra), Rob Healsip (Escòcia), Matthew Robinson (Anglaterra), Companyia Miquel Barcelona, entre altres. El seu treball i interès es genera a través del contagi entre la dansa, el teatre i la performance.

Bea Vergés

Ballarina, creadora i pedagoga. Al 2016, va ser resident a l'espai de creació de La Caldera on inicia la investigació en un llenguatge propi amb la peça *Fevó*. Conjuntament amb Angie Mas, al 2019, cocrea *Las dueñas del balón* en col·laboració amb *La buena Compañía*. També al 2019, crea el seu solo teatral basat en textos del filòsof contemporani Paul B Preciado, dirigit per Jessica Walker, al Teatro Laboratorio de Barcelona.

Rodrigo Rammsy

Rodrigo Rammsy és músic, productor i compositor especialitzat en bandes sonores per a arts escèniques, amb un Màster en Sonologia. Ha col·laborat amb destacades companyies com Azkona & Toloza, creant música i paisatges sonors per a obres presentades en escenaris com el Festival Grec i el Teatre Lliure. El seu treball integra exploracions sonores innovadores, disseny de dispositius interactius i tècniques de mescla i masterització d'àudio.

Laura Clos "Closca"

És llicenciada en "Escenografia" per l'Institut del Teatre de Barcelona (2013). Té un màster en "Lighting Design" de la UPC, (2015). Del Goethe Institut rep la beca per col·laborar a l'Òpera d'Stuttgart i treballar amb Anna Viebrock. Actualment forma part del Jurat "Premis FAD Sebastià Gasch d'arts Parateatrals". També és membre cofundador de la companyia teatral "Projecte Ingenu". La major part dels seus treballs com a escenògrafa i il·luminadora són per a espectacles d'arts en viu. Ha treballat al TNC, T. Lliure, T. Victòria, T. Akadèmia entre d'altres, i amb directors com ara: Jordi Prat i Coll, Paco Mir, Xicu Masó, etc.

Miguel Peñaranda

Miguel Peñaranda Olmeda treballa com a artista visual i dissenyador de vestuari per a dansa i teatre contemporanis. Es va graduar en la Reial Acadèmia de Belles Arts d'Anvers i ha treballat per a companyies de teatre i dansa com NTGent, NT Donin Haag, Comédie Française, Eastman així com coreògrafs independents a Bèlgica, Espanya i Països Baixos. En paral·lel desenvolupa pràctica artística personal que se centra en la performance, l'escriptura, l'art tèxtil i la instal·lació.

Ismael López de los Mozos

Multidisciplinar és una bona manera de descriure la seva carrera professional, sempre en ambients creatius i artístics, ha treballat de tècnic de so en gires nacionals i internacionals, però també com a tècnic de companyia i produccions teatrals com Vol Ras, La Jaula de las Locas amb Joan Pera i Paco Moran o Sèmola Teatre. Un cop establert a Barcelona de nou, es va introduir en el món de la moda com a dissenyador i decorador per grans marques. Però les arrels teatrals el van tornar a dur a al món de les arts escèniques de la mà d'Escena Poblenou o al Konvent de Cal Rosal.

Marieta Rojo

Marieta Rojo (Barcelona, 1986) comença la seva carrera com a titellaire autodidacta a la Casa-Taller de Marionetes de Pepe Ota, dins el món del teatre d'objectes, ombres i figures. Durant anys treballa amb varies companyies tant de constructora com de manipuladora a escena (Cia SOS Titelles, Cia Anticuchas, Cia Ele, Cia Marionetes Nòmades).

Més endavant, s'inmersa en el món de la il·luminació escènica i la fotografia amb l'afany d'adquirir més eines tècniques per alimentar el seu gust per la creació multi disciplinar. Des de llavors ha col·laborat com a tècnica i il·luminadora amb varies companyies i creadores com Tercio Incluso (premi al millor espectacle jove al 30è Festival de Titelles de Lleida 2019), el Col·lectiu Que no Salga de Aquí (*Hermafrodites a cavall o la rebel·lió del desig*), Companyia Miquel Barcelona (*Korps, Rojos*), Elena Lalucat (*Unexploded Bomb, Col·lectiu Perfect Fatal Error*), Aurora Bauzá & Pere Jou (*A beginning*) o Cia Elena Zanzu (*Ez*), entre d'altres.

Biel Martínez

En els darrers anys, s'ha centrat en la producció i distribució d'espectacles d'arts escèniques. Treballa amb la Cia. Silvia Batet, Som Noise i gestiona la producció del l'espai La Visiva.

Ha treballat amb la CIA Vero Cendoya (www.verocendoya.com), LAMinimAl teatre (www.laminimalteatre.cat), ENTRANCE (@entrance.teatro) i Isabel Vinardell (www.isabelvinardell.com). Des del 2019, formapart de la Cooperativa Audiovisual (www.cameresiaccio.org). Especialitzat en la facilitació, la mediació en temes comunitaris, educatius i de generació de públics.

Eli Huertas Navarro

Gran part de la seva trajectòria professional ha estat lligada a l'administració local, deu anys a l'àrea comptable i set com a Tècnica de Cultura. També ha participat i participa activament en l'àmbit associatiu (ha estat locutora a Ràdio Gelida, directora de Esplai Mainada, fundadora d'Escenaris Particulars, i actualment secretària de l'Associació Naturalistes de Gelida...). Des d'abril de 2024 treballa amb la companyia Miquel Barcelona i gestiona l'espai de La Turbo.

Sobre la Companyia Miquel Barcelona

La Companyia de dansa Miquel Barcelona reuneix i col·labora amb persones, institucions i projectes que treballen alineats amb aquests 5 eixos d'interès:

- territori
- memòria
- sostenibilitat
- educació
- generació de públics

Ententent la pràctica artística com una eina per a la transformació social, la Companyia esdevé un espai de trobada proper, interdisciplinari i creatiu amb el context amb què es relaciona. De mirada compromesa amb el sector cultural, el moment actual i la societat entesa com una tensió viva entre els diferents agents que la conformen.

Direcció artística:

Miquel Barcelona Palau

Mànager:

Biel Martínez Lorca

Administració:

Eli Huertas Navarro

Disseny gràfic:

Àurea Estellé Alsina

Cap tècnic:

Ismael López de los Mozos

Vídeo:

Ignasi Castañé Altés

Fotografia:

Nora Baylach

Suports:

Beca per a la recerca i la innovació de l'OSIC 2022 (Generalitat de Catalunya)

Finançament de la Companyia:

ICEC Desenvolupament i producció de peces de dansa (20-23), OSIC gira (19-22), INAEM gira (21-22).

→ www.miquelbarcelona.com

Projectes anteriors

Contacte

Creador: Miquel Barcelona Palau / 636 500 383
companyia@miquelbarcelona.com

Distribució: Biel Martínez Lorca / 686 45 85 46
management@miquelbarcelona.com

«Algunas personas dirán que lo único que tenemos son los placeres de este momento, pero no debemos conformarnos nunca con este movimiento mínimo; tenemos que soñar y actuar placeres Nuevos y mejores, otras formas de estar en el mundo y, básicamente, nuevos mundos.»
José Esteban Muñoz (acadèmic i teòric queer)